

Népek missziája

A Pápai Missziós Művek magazinja • VIII. évfolyam, 1. szám • 2014. pünkösd

Ingyenes lap. Adományaikat a missziók javára köszönettel fogadjuk.

A jel

Az evangélium öröme – missziós öröm

Mit tehetünk egy nyitott világban?

Öt évesek lettünk

Mit kerestek?

Pünkösdi üdvözet Tajvanról

Az evangelizáció vigasztaló öröme

♦ Ázsia/Pakisztán

Quetta – „A quettai misszió 'Ferenc pápa szellemében' folyik” – mondja P. Renald Lawrence, a Szeplőtelen Szűz Missziós Oblátusai (OMI) rend tagja. „A pápa bátorító szavai: 'Menjete, ne féljete és szolgáljatek embertársaitokat' – mindannyiunkat mélyen érintettek. Az itteni nehéz körülmények között osztozunk vele a küldetésben, Krisztust elhozni a világnak ebbe a részébe. Ferenc pápa igazi hídnak bizonyult Isten és a nép között, az egyház és a mai emberek között. A Hit világossága kezdetű enciklika megtanítja, hogy a hit erősíti az emberi kapcsolatokat és a béke szolgálatában áll” – mondja P. Lawrence. Pakisztánban a pápának azon reformjait üdvözlük kiváltképpen, amelyek a

párbeszédet folytatott a gyerekekkel és fiatalokkal, akiket felkért, hogy minden emberhez vigyék el az evangélium örömét. A gyermekek a „jövő egyháza”. (Agenzia Fides)

♦ Ázsia/Kína

Peking – Két kínai egyházmegye az év elején hat új papot köszönthetett, ez az egyház számára a reménység jele. Január 2-án a kaifengi egyházmegyében a Jézus Szent Szíve új templomban három diakónust szenteltek pappá az ünnepi szentmisén, amelyen ezrek vettek részt, köztük 40 seminarista, számos apáca, és a püspökkel 50 pap koncelebrált. Január elsején a Zhu Ma Dian egyházmegyében is papokat szenteltek, ez történelmi jelentőségű esemény volt. 1933 óta ez volt az első papszentelés ebben az egyházmegyében. Mindkét egyházmegye paphiánnyal küzd. Ezért ad nagy

öröme okot ez a két szentelés, és reményt is, mind a helyi közösségeknek, mind az egész kínai egyháznak. (Agenzia Fides)

♦ Amerika/Haiti

kúria egyszerűsítésére vonatkoznak. Az Evangélii Gaudium c. apostoli buzdítást le fogják fordítani urdu nyelvre, hogy az egyszerű hívek is hozzáférhessenek. Francis Nadeem kapucinus atya, a vallásközi tanács vezetője, megerősíti, hogy a muzulmánok is nagyra értékelik Ferenc pápát. Reméli, hogy Ferenc pápa is ellátogat Pakisztánba – ez erősítené a vallásközi párbeszédet. (Agenzia Fides)

♦ Afrika/Szenegál

Dakar – Közel 8000 gyermek és fiatal gyűlt össze a dakari egyházmegyéből január 12-én az „Evangélium öröme” jegyében. A Pápai Missziós Művek (PMM) szenegáli igazgatója, P. Bruno Favero OMI, elmondta, hogy a gyermekek zárándoklatát a dakari PMM vezetésével hét éve megtartják. A zárándoklat a gyermekpasztoráció csúcspontjának egyike. Alfred Waly Sarr atya, a Sebikotane-i nagyszeminárium rektora vezette a közös istentiszteletet, és nyílt

Tartalom

Hírek a világmisszió életéből	2
Sebastian atya íróasztala	3
Az evangélium öröme – missziós öröm	4
Mit tehetünk egy nyitott világban?	5
Étel – élet	8
III. Szent Gyermekség Műve találkozói Fótton	9
Öt évesek lettünk	10
Családi kvíz	13
Nélkülözhetetlen a támogatás a papok képzéséhez	14
Mit kerestek?	15
Pünkösti üdvözlő a tajvani misszióból	16
Az evangelizáció vígasztaló öröme	18
Rejtvény	19
Plakát	20

Népek missziója

Kiadja a Pápai Missziós Művek
Főszerkesztő, felelős kiadó:
 P. Benvin Sebastian Madassery SVD, a PMM igazgatója
Szerkesztés és korrektúra: a PMM önkéntesei
Tördelés: Peidl Péter

Pápai Missziós Művek
 1223 Budapest, Jókai Mór u. 14.
 Tel./fax: 06-1-226-4610
 e-mail: pmmisszio@gmail.com
 www.papaimisszio.hu

Nyomtatás: D-Plus Kft.,
 Felelős vezető: Németh László ügyvezető
 Budapest III. Csillaghegyi út 19-21.

A jel

Néhány héttel ezelőtt találkoztam egy paptestvéremmel, aki szomorúan a kezembe nyomott néhány írást. Beolvastam, és rádöbbenem, hogy ezek Ferenc pápáról szólnak, ráadásul tele olyan vádakkal, amelyek nagyon félrevezethetik a híveket.

Úgy éreztem, mintha azt akarnák az írások szerzői, hogy úgy viselkedjen a pápa, ahogy ők azt elgondolják. Elég furcsa! A papírok között volt olyan is, amelyben még a pápa pásztorbotját is kemény kritikával illették.

Az emberi történelmet megvizsgálva rájövünk egy sajátságra, és ezt jelnek is vehetjük. Időről időre, egy rendalapító, egy szentéletű ember elkezd más-képpen látni a világot, és nem a megszokott módon cselekszik, máris nagy támadásnak van kitéve. Assisi Szent Ferencet egyenesen bolondnak nevez-

ték; az Isteni Ige Társasága – verbita – rend alapítójáról, Szent Arnoldról pedig megalázó módon, eleinte úgy vélekedtek, „ez egy bolond vagy egy szent”. Ez a szélsőséges gondolkodásmód szinte változatlan a történelem folyamán: így volt a múltban, így van a jelenben és így lesz a jövőben is.

Kedves Testvérek! Ha valakinek van személyes istentapasztalata, az más-képpen fog szólni és cselekedni, és sokak számára ez érthetetlen lesz. Ne vezessenek benneteket félre ezek az írások, szóbeszédok és képek. Inkább fohászkodjatok a szent és szeplőtelen Egyház földi helytartójáért, Ferenc pápáért, hogy a Szentlélek vezetésével minden támadás közepette is teljesíteni tudja a rábízott feladatot.

Isten Lelke az, aki irányítja és vezérel az Egyházat és minden tagját. Őrizzen

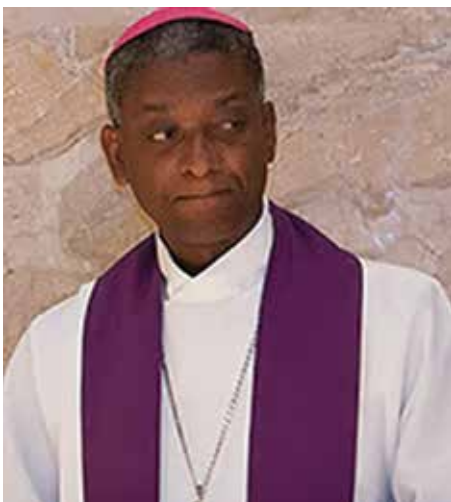
meg bennünket minden hamis tanítástól, hogy mindvégig hűek maradjunk Jézushoz és az Ő földi helytartójához.

Áldott Pünkösödöt kívánok!

P. Benven Sebastian Madassery SVD

a Pápai Missziós Művek
magyarországi igazgatója

▶ Szentatyának, hogy kinevezte bíborosnak. Ez sokat jelent, mert biztosítja az egyház jelenlétét ebben a kicsi országban. „A lelkipápaságot tekintjük első kötelességünknek, a szegény emberek és az ő gondjaik mellé állunk, ahogy Ferenc pápa felszólított minket. Célunk, hogy mindenki közösen vegyen részt az evangelizálásban: fiatalok, pa-

pok, püspökök, szerzetesek, családok és plébániai közösségek. Haiti Latin-Amerika legszegényebb országa, tetézőve a 2010-es földrengés pusztításaival. A katolikus egyház felelősnek érzi magát, hogy törődjön a Haitin élő emberek kedvezőtlen életkörülményeivel, amivel szemben nem maradhatunk közömbösek” – mondta a bíboros. (Agenzia Fides)

♦ Amerika/Egyesült Államok

Rosebud – „Általában az indiánokat Amerikában kirekesztik. Sokan közülük nem részesültek semmilyen képzésben, és alkohol-, kábítószerfüggők, vagy depresszióban szenvednek. De ezek az emberek nagy lehetőséget is rejtnek magukban, ha törődünk velük és bízzunk bennük” – mondja a jezsuita John Hatcher, aki 40 éve tevékenykedik a dél-dakotai indiánok között. Gyakran utazik közéjük és próbál adományokat gyűjteni a megsegítésükre, ebben munkatársai, akik indiánok, segítik őt. – „Tanár vagyok szívvel-lélekkel”, mondja a szerzetes, „és különösen jól érzem magam, ha tanítványaim túlszárnyalják mesterüket, ahogy ez már gyakran megtörtént... Ha bízzunk az indiánok képességeiben, jó eredményeket fogunk elérni”. (Agenzia Fides)

♦ Ázsia/Mianmar

Yangon – a mianmari jezsuiták missziójának jövője az oktatás területére helyeződik: ez derült ki a jezsuiták első gyűlésén Mianmarban. 27 állandóan az országban élő jezsuita vett részt ezen a gyűlésen, amelyhez a csendes-óceáni térség jezsuitáinak konferenciájáról is csatlakoztak néhányan. A jelenlévők megosztották egymással tapasztalataikat, benyomásaikat és terveiket a jezsuita misszióval kapcsolatban, feltérképezve a helyi egyházak és a társadalom szükségleteit és a Jezsuita rend ezekben vállalt jövőbeni szerepét. Az első lépés

egy erős közösség építése: a Társaság valóban növekszik, tekintve, hogy az első helyi jezsuita papot 2013-ban szentelték, majd 2014 tavaszán két diakónust szenteltek pappá. Több jezsuita szerzetes még Indonéziában és a Fülöp-szigeteken végzi tanulmányait.

A mianmari missziók munkája fokozatosan fejlődik: jelenleg a jezsuiták két angol nyelvű iskolát tartanak fenn, a szegények és kiszolgáltatottak számára szociális projekteket támogatnak, sőt a földműves gazdák részére egy mikrohitel projektet is. A szerzetesek megerősítették elhivatottságukat a szegények, a fiatalok, parasztok, kitelepítettek, menekültek szolgálatára. (Agenzia Fides)

Várjuk olvasóink véleményét!

a Népek Missziója magazin cikkeiről, valamint a misszióval kapcsolatos kérdéseiket is. Üzenetet honlapunkon keresztül is lehet küldeni:

www.papaimisszio.hu

• e-mail: pmmmisszio@gmail.com
• Pápai Missziós Művek 1223 Budapest, Jókai Mór u. 14. • Tel.: (06-1) 226-4610

Az evangélium öröme – missziós öröm

Ferenc pápa most megjelent Az Evangélium Öröme kezdetű apostoli buzdításában erősen hangsúlyozza a misszió jelentőségét és a nehéz misszionáriusi hivatás szépségét. A Pápai Missziós Művek hazai képviselte sajátos figyelemmel kíséri iránymutató szavait. Idézzünk itt néhány mély gondolatot.

Ebben a buzdításban a keresztyén hív-
vekhez szeretnék fordulni, hogy meg-
hívjam őket egy olyan új evangelizáló
korszakra, amelyet ez az öröm jellemez,
és irányt mutassak az Egyház útjának a
következő évekre (1).

Az evangélium öröme, mely betölti a
tanítványok közösségének életét, misz-
siós öröm.... Ez az öröm annak a jele,
hogy meghirdették az evangéliumot, és
az kezd gyümölcsöt teremni (21).

A Mester mintáját hűségesen követve
élészerű, hogy az Egyház ma kilépjen
hirdetni az evangéliumot mindenkinek,
mindenütt, minden alkalommal, haloga-
tás, ellenkezés és félelem nélkül (23).

A „kilépő” Egyház a missziós tanít-
ványok közössége... Az evangelizáló
közösség a tettek és a gesztusok által
belehelyezkedik a többi ember életébe,

lerövidíti a távolságokat, s ha szükséges,
megalázza magát és felvállalja az emberi
életet, Krisztus szenvedő testét érintve
meg a népben. Az evangéliumot hirde-
tőknek így „bárányszaguk” van, és ezek
a bárányszag hallgatnak a hangjukra (24).

Most, amikor az Egyház mély missziós
megújulást akar átélni, van az igehirde-
tésnek egy olyan formája, mely minden-
napos feladatként vár mindegyikünkre.
Nevezetesen, hogy az evangéliumot
azoknak vigyük el, akikkel dolgozunk van:
akár közel állnak hozzánk, akár ismeret-
lenek. Ez az igehirdetésnek az a fajtája,
amely egy beszélgetés során valósítható
meg, de ilyen az is, amit a misszionárius
akkor végez, mikor meglátogat egy csa-
ládi otthon. Tanítványnak lenni állandó
készséget jelent arra, hogy elvigyük má-
sokhoz Jézus szeretetét, és ez spontán
módon bárhol megtörténhet, utcákon,
tereken, munka közben, egy úton (127).

Mennyire szeretném megtalálni a sza-
vakat, hogy egy buzgóbb, örömtelibb,
merészebb evangelizációs korszakot
ébresszek, amely telve van a végsőig
menő szeretettel és a másokra átragadó
élettel! (261).

Néha úgy tűnik, erőfeszítéseink telje-
sen eredménytelenek. A misszió azon-
ban nem üzleti vállalkozás vagy terv,
nem is humanitárius szervezet, nem is
látványosság, melynek esetében meg-
számolhatnánk, hogy hány nézője volt
propagandánk eredményeként; ezek-
nél sokkal mélyebb: olyasvalami, melyre
semmilyen mérce nem alkalmazható. Az
Úr talán arra használja majd fel elköte-
leződésünket, hogy a világ egy másik
pontján árássa ki áldását, ahová mi
soha nem fogunk eljutni (279).

Az Egyház evangelizáló tevékenysé-
ge egyfajta máriás stílussal rendelkezik.
Valahányszor Máriára tekintünk, újra fel-
éled bennünk a gyengédség és a szere-
tet erejébe vetett hit... Kérjük őt: anyai
imádságával segítsen, hogy az Egyház
sokak otthonává, minden népek anyjá-
vá váljon, és tegye lehetővé egy új világ
születését... és mondjuk:

*Az új evangelizáció Csillaga,
segíts nekünk, hogy felragyogjunk
a közösség,
a szolgálat, a lángoló és nagylelkű hit,
az igazságosság és a szegények
iránti szeretet
tanúságtételében,
hogy az evangélium öröme
eljusson a föld végső határáig,
és annak egyetlen peremvidéke
se nélkülözze
világosságát (288).*

Összeállította: Dombai Mária

Sebastian atya 2014. május 9-én, a PMM
nemzeti igazgatóinak éves konferenciája
alkalmából találkozott Ferenc pápával.

Mit tehetünk egy nyitott világban?

Interjú Dominic Emmanuel verbita atyával, a Delhi Érsekség szóvivőjével és kommunikációs igazgatójával

Dominic atya, szeretettel üdvözljük itt a PMM magyarországi irodájában! Kérem, hogy mondjon egy pár szót magáról!

– Verbita pap vagyok, Indiából érkeztem. Újdelhiben dolgozom a Delhi Katolikus Érsekség szóvivőjeként, emellett a Vallások közötti Párbeszéd és Ökumené Bizottságát is vezetem.

and Intercultural Dialogue) Vallás- és Kultúrák közötti Párbeszéd Nemzetközi Központ szervezett. Érdekes, hogy ezt a központot Szaúd Arabia, Spanyolország és Ausztria alapították, és a felügyeletet is ők látják el. A Szentszék alapító megfigyelőként vesz részt a munkában. A központ igazgatóságában a világ legjelentősebb vallásainak – a zsidó, a ke-

Keresztényeket ért támadások elleni tüntetés

Az érsekségen – az érsek úr nagy öröme – egy sajtóirodát hoztunk létre, mert nagy szükség van arra, hogy az egyház hangja is megjelenjen a médiában. Mi keresztények az indiai lakosság 2,3 százalékát adjuk. Fontos, hogy tegyük ismertebbé az emberek között a kereszténységet, mutassuk be, hogy kik is vagyunk és mit csinálunk. PHD fokozatot Angliában, kommunikáció szakon, média gyakorlatomat pedig Londonban a BBC-nél szereztem.

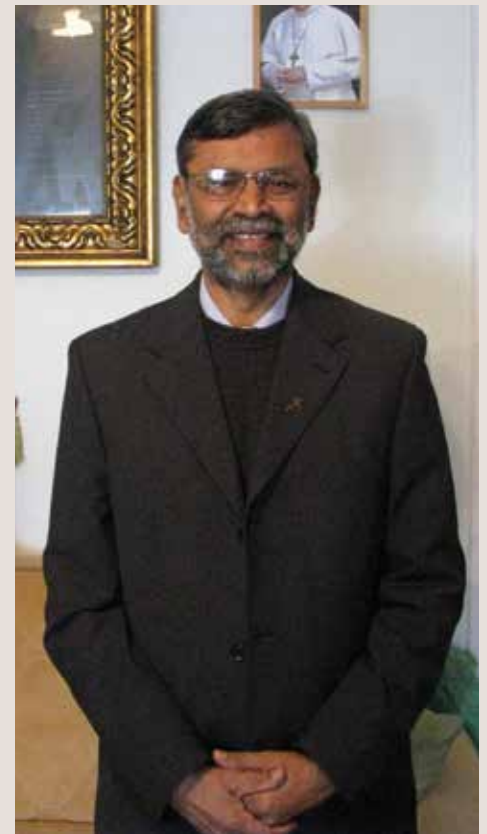
Mi hozta Budapestre?

– Most ért véget Bécsben egy konferencia a vallás- és kultúrák közötti párbeszédéről, amelyet a KAICIID, (King Abdullah International Centre for Interreligious

resztény, az iszlám, a hindu és a buddhista – valamint a kulturális irányzatok magas rangú képviselői foglalnak helyet. Székhelye Bécsben van, és évente négy regionális konferenciát szervez: Ázsiában, Afrikában, Dél-Amerikában és Európában. Az Újdelhiben tartott konferencián kaptam meghívást erre a kétnapos ülésre. Ezt követően szerettem volna meglátogatni a magyarországi verbita testvéreimet és Sebastian atyát.

Dominic atya, hogyan látja az indiai keresztények helyzetét a különböző vallások között?

– A vallások közötti párbeszéd nagyon fontos kérdés Indiában. Ebben a

tekintetben India lenyűgöző, mert ez az az ország, ahol a világ szinte minden vallása megtalálható. A lakosság 80 százaléka hindu, illetve feltételezhetően hindu. Ez egy nagyon bonyolult kérdés, és az angol gyarmati időkre nyúlik vissza. Akkoriban a hatóságok mindenkit, aki nem vallotta magát szikhnek, buddhistának, muzulmánként vagy kereszténynek, hindunak tekintettek. Rájuk kívül a lakosság legkevesebb 15 százaléka muzulmán, továbbá 2,3 százalék a keresztények aránya, kb. 2 százalék szikh, fél százalék buddhista és további kis arányban az egyéb vallások hívei, mint pl. a bahai, a jainista, a zoroasztrianusok stb.

A hinduk hogyan viszonyulnak a keresztényekhez?

– Nem helyes azt mondani, hogy a hinduk nem szeretik a keresztényeket. A fundamentalisták – akik csak kis hányadot tesznek ki a hinduk között – egy tiszta hindu nemzetállamot szeretnének, és ez az oka annak, hogy szemben állnak a keresztényekkel. A többség azonban nagyon toleráns, hiszen mindig is békében éltünk egymás mellett. Amikor szembenállásról beszélünk, annak mindig politikai okai vannak. Egyszerűen, mindig szükség van a párbeszédre, ismernünk kell a más vallások híveit, az életüket, hogy miben hisznek és hogyan.

Dominic atya az emberi jogok védelméért beszél egy tüntetésen

Milyen jelentősége van a keresztény nevelésnek az oktatás területén? Van valami egységes oktatási módszertan az indiai keresztény iskolákban?

– Indiában a legjobb iskolák a katolikus és az egyéb keresztény iskolák. A keresztény emberek többsége magas iskolai végzettséggel rendelkezik, jól beszél angolul, mivel keresztény iskolába jártak és a gyerekeiket is oda íratják. A katolikus iskolákba egyébként nemcsak keresztények járnak, a keresztény diákok aránya mindössze 2,3 %, a többiek hinduk. Bár a keresztények számaránya az összlakossághoz képest csupán 2%, de sok iskolánk van. Csak Újdelhiben 40-45 keresztény iskola működik; nemcsak katolikus iskolák, de több protestáns felekezeti iskola is van.

Beszámolókból, képekről, filmekből azt is tudjuk, hogy a katolikus iskolák színvonala nagyon magas.

– A keresztény iskolák oktatási színvonala nagyon jó. Keresztény hitoktatásban csak a keresztény diákok vesznek részt, a többiek etika vagy erkölcstan órákra járnak. A diákok azonban megismerik a kereszténység alapjait az iskolában, hiszen sok a paptanár, szerzetesnővér, és minden osztály falán ott függ a kereszt. Összességében keresztény értékrenddel nevelődnek a diákok.

Indiában minden vallási főünnep egyben állami ünnep is. Fontos tudnunk arról, hogy minden vallás egyenlő, vagy

legalábbis majdnem egyenlő. A törvény védi a vallásokat és a híveket. A keresztényeknek is joguk van iskolákat alapítani és működtetni, és az állam semmilyen formában sem avatkozik bele a keresztény iskolák belső életébe.

Mi a helyzet a vidéki iskolákkal? Biztosan értesült már Dominic atya arról, hogy a magyarországi missziós gyermekek minden évben választanak egy speciális projektet, amelynek keretében a gyerekek

imádkoznak és adományokat gyűjtenek egy adott területen élő gyermekek javára. Az egyik ilyen projektünk az indiai Panchkui missziós iskola támogatása volt, ahol a diákok korábban egyetlen teremben éltek, tanultak, étkeztek. A magyar missziós gyerekek támogatásával felépült egy különálló iskolaépület, így a tanulást és a napi életüket most már külön tudják választani.

– Az iskolák többsége városokban működik. A verbitáknak is városi iskolái vannak, azért, hogy a bevételekből a vidéki missziós iskoláinkat is fenn tudjuk tartani. A városi iskoláink bevételeivel támogatjuk a missziós iskoláinkat. Az olyan helyeken működő iskolák, mint Panchkui másképpen nem tudnának fennmaradni, és a törzsi gyerekek semmilyen oktatásban nem részesülhetnének.

Milyen az egészségügyi helyzet ezekben a városoktól távol eső kis falvakban?

– Sajnos a városokon kívüli területeken jellemző az alultápláltság, és a tiszta ivóvíz hiánya miatt gyakoriak a járványok. A kisgyermekek ezek miatt még jobban szenvednek. A falvakban állandó az orvoshiány, így a betegeket a városi orvosokhoz viszik. A gazdagok külföldön kezeltetik magukat. Az állam nem tud megfelelő fizetést adni, ezért sok indiai

A PMM irodájában

orvos külföldre megy, ami miatt a közvélemény nagyon elégedetlen. Az indiai magas színvonalú magánkórházakban sok az amerikai vagy európai beteg. Oda vissza erős az „egészségügyi turizmus”.

Hallottuk, hogy Indiában sok papnevelő intézet van, sok a hivatás, sok pap és szerzetesnővér kerül ki az iskolákból. Itt Európában ezzel ellenkező a helyzet: kevés a papok és a nővérek száma. Tréfásan úgy is mondhatjuk, hogy „importra szorulunk”. Ön szerint jó az a csere, hogy orvosok, tanárok, önkéntes segítőmunkások mennek Európából Indiába, ezzel szemben papok, nővérek és orvosok pedig Indiából jönnek nyugatra?

– A történelem során nagyon sok pap ment Ázsiába Németországból, Spanyolországból, Írországból. Most ugyanezek az országok paphiánnyal küzdenek, és Indiából látjuk, hogy szükség van ránk. Különböség van az orvosok és a papok között ebben a tekintetben. Az orvosok azért utaznak nyugatra, hogy pénzt keressenek, míg a papok azért, hogy szolgáljanak. Jó dolog ez, hogy tudunk papokat küldeni.

Más a helyzet a tanárokkal, ügyvédekkel, orvosokkal. Nagyszerű dolog, hogy ilyen diplomásokat is tudunk küldeni. Látjuk a szükségét mindkét helyen. De mit tehetünk egy nyitott világban?

Készítette: Kaufmann Mária

Konferencia a vallás- és kultúrákőzi párbeszédőrl (KAICIID) Újdelhiben

Szent Péter Apostol Műve (SzPA) támogatói programja

Ahol nő a papi és szerzetesi hivatások száma, a kispapok és a jelöltek között sokan szegény családból származnak, ezért anyagi nehézségek miatt családjuk csak nagyon nehezen, vagy egyáltalán nem tudja támogatni őket. A Szent Péter Apostol Műve – mint a Szentatya eszkőze – több mint 120 éve tevékenykedik a papképzésben az egyház missziós területein. Abban segít hogy a jelentkezők nehézségek ellenére is fel tudjanak készőlni a megszentelt életre.

Az SzPA támogatói programja kiemelt módja annak, hogy segítsük a jelölteket imával és áldozattal egyaránt a papság és a szerzetesi élet felé haladó úton. A program fontos célja, hogy biztosítsa a seminaristák alapvető szükségleteit – szállás, ellátás, tanulmányi díjak, könyvek – és hozzájáruljon a szemináriumok fenntartási költségéhez.

Támogatási lehetőségek:

IMA – Ajánlja fel imáit és személyes áldozatait a papi és szerzetesi missziós hivatások számának növekedéséért! Imádkozzon naponta egy Miatyánkot, Üdvőzlégő Máriát és Dicsőséget!

ADOMÁNY – Adományával segítse a missziós hivatásokat a Szent Péter Apostol Művén keresztül! Erre a célra megfelelő egy kis persely az otthonában. Dobjon bele mindig annyit, amennyire éppen lehetősége van. Sok kicsi sokra megy.

ÖRÖKSÉG – Másképpen is lehet támogatni, végrendelkezhet a papi és szerzetesi képzés javára. Jeanne Bigard, az SzPA alapítója egy francia laikus asszony volt, aki nagylelkűen odaadta mindenét, „hogy a keresztényeket megtaníthassák hitünk igazságaira, s hogy a pogányok sokasága megismerhesse az igaz Istent.”

Csoportosan, mint plébániai közösség vagy iskolai közösség is, segíthetünk egy-egy papnővendéket vagy egy szerzetesjelöltet imával és anyagi támogatásunkkal, hogy még jobban fel tudjon készőlni a papi, szerzetesi életére.

Étel – élet

A Szent Gyermekség Műve támogatási projektje 2013/2014 évben az isioli katolikus misszió javára

A Pápai Missziós Művek minden évben választ egy kiemelt támogatási programot a világegyház missziós területeiről. E konkrét programok – projektek – megvalósításának érdekében lelki és anyagi támogatásra buzdít.

A Szent Gyermekség Műve magyar missziós gyermekcsoportjai – jellemzőikhez híven – kis imával és kis áldozattal járulnak hozzá a projekt céljaihoz. Naponta imádkoznak a missziókban gyakran súlyos körülmények között élő gyermekekért és az ott dolgozó misszionáriusokért. Kis lemondásaikból összegyűlt adományaikat a PMM segítségével juttatják el hozzájuk.

A St. Charles Lwanga Kiwanjani katolikus misszió Kenya észak-keleti, fészlvasltagos, állandóan magas hőmérsékletű - 35-40°C - régiójában fekszik, az isioli egyházkerület fennhatósága alatt működik. Programja keretében nemcsak ételmet, hanem iskolai oktatást, erkölcsi és lelki támogatást nyújt a misszió iskolájába járó árváknak és a teljességgel nincstelen, kltaszított és kiszolgáltatott gyermekeknek, tekintet nélkül törzsi vagy vallási hovatartozásukra.

A missziót 2002-ben az azóta elhunyt Luigi Locati püspök alapította abból a célból, hogy oktatási központot létesítsen a Kiwanjani körzetében élő és nomád pász-

torkodással foglalkozó borana, turkana, samburu és somali törzsek gyermekeinek. Azóta a missziós központ a remény forrását jelenti a gyermekeknek. A tanulás révén lehetőségük nyílik arra, hogy kitörjenek a szegénység ördögi köréből.

**„Én azért jöttem,
hogy életük legyen
és bőségben legyen.”**

(Jn 10, 10)

Isiolo Kenya egyik legszegényebb és legelmaradottabb régiója, ahol az emberek 90 százaléka napi egy dollárnál kevesebb összegből él. Különböző bűnöző csoportok támadásainak következtében a bizonytalanság is egyre nő. A régióban élő törzsek nomád életmódja állandó vándorlást jelent, az életüket biztosító víz és élelem után kutatnak. A törzsek egymást is gyakran megtámadják, életükre törnek, és az élethez szükséges dolgokat is elrabolják egymástól.

Ez az oka annak, hogy sok gyermek már nagyon korán elveszíti a szüleit és árva lesz. A legyengült, beteg gyermekeket, akik nem tudnak napokon keresztül a törzzsel együtt gyalogolni, egyszerűen kltaszítják vagy a katolikus misszióra bízzák. A St. Charles Lwanga Kiwanjani katolikus központ ezeknek a szerencsétlen gyermekeknek viseli gondját. A központban a gyermekek általában naponta kétszer kapnak enni, reggel és délben. Óvodába, majd később elsőől nyolcadik osztályig iskolába járnak.

Az árva gyermekek élete kizárólag a missziós központtól függ, a központ pedig azoktól a támogatásoktól, adományoktól, amelyet a jóttevők, a misszió barátai nyújtanak. Ez a komplex támogatás biztosítja azt, hogy megszakad a szegénység ördögi köre, és a gyermekek előtt reményteljesebb jövő nyílik meg. A St. Charles Lwanga Kiwanjani Katolikus Központ a következő évre egy jövedelemtermelő projektet is tervezett: baromfitenyésztést szeretnének beindítani, amely a központ jövedelmét gyarápítaná. Egyszerűen megfogalmazva: ha a központnak van élelmiszere, csak akkor tudja élelmezni és oktatni a gyermekeket, ami által átfomálódik a jövőjük, kitörhetnek a törzseiket sújtó elmardottság szorításából, sőt törzseik életének átalakítóivá is válhatnak. A misszió plébánosa, Steve Muchunku atya szívéen viseli a gyermekek sorsát. Erőfeszítéseit Isiolo egyházmegye apostoli vikáriusa is támogatja. Az élelmezési program beindítása elsősorban az ő fáradozásaiának és erőfeszítéseiknek köszönhető.

A magyarországi Szent Gyermekség Műve missziós gyermekcsoportjai egy éven keresztül imádkoznak és gyűjtnek adományokat kenyai gyermektársaik javára.

Az éves projekt céljait minden jólelkű ember támogathatja

a 11600006-00000000-27778649

számlaszámra küldött adományaival.

Összeállította:

Kaufmann Mária

III. Szent Gyermekség Műve találkozó Fóton

Szent II. János Pál pápa az egyházat színes virágokkal teli tarka réthez hasonlította. Ez mutatkozott meg teljes szépségében április 5-én Fóton.

A váci egyházmegyei Szent Gyermekség Művének tagjai a kísérőkkel együtt mintegy négyszázan gyűltek össze Fóton. A kis missziósok Hévízgyörk, Máriabesnyő, Nagybárcány, Pásztó, Patak, Rád Vecsés, Encs településekről, de még Budapest-Rákosszentmihályról is érkeztek.

Az ünnepi szentmisét Kiss-Rigó László szeged-csanádi megyéspüspök, a MKPK missziós megbízottja mutatta be. Szentbeszédében arról szólt, hogy Jézus mennyivel fontosabbnak tartja az egyszerű, őszinte gyermeki lelkületet. Önzetlen szeretetük a záloga missziós küldetésüknek. A szentmise keretében 12 új kis missziós beiktatására is sor került.

A gyermekek „Missziósok a világ körül” címmel kis színdarabban beszéltek saját életükről, de a nehéz sorsban élő gyermekekről is. Ebéd után csoportos ügyességi játékok következtek. Úgy tűnik, hogy a gyermekek számára a legnagyobb örömet a többi missziós gyermekkel való együttlét jelentette.

Hálás köszönet illeti a vendéglátókat, Sebők Sándor plébános atyát, az önkénteseket és Keserű Márta missziós koordinátort. A találkozó lelkiségét szolgálták Sebastian atya, a Pápai Missziós Művek igazgatója, a magyar gyermekmisszió vezetője, Varga Péter atya, aki a felnőtteknek tartott előadást; a húsvéti szentgyónás elvégzésében Kárpáti Sándor atya segített.

A gyermekek köszönő leveleikben így írtak:

Nagy szeretettel fogadtak Fóton. A csoportok különböző színű pólókat kaptak, mi pirosat, mellyel Amerikát képviseltük a délelőtti előadáson. A szentmise keretében a püspök atyával imádkozhattunk a szegény, éhező gyermekekért. Nagy öröm volt számomra, hogy együtt imádkozhattam a missziósokkal, akiket a nyári Szent Gyermekség táborban ismertem meg, Bakonyjácán. Ezután bőséges „családi” ebédben volt részünk, majd elkezdődtek a csoportos versenyek, ahol sok izgalmas feladatban mérhettük össze tudásunkat. Aki mélyebb lelki feltöltődésre vágyott, keresztúton vehetett részt.

Csoportunk nevében szeretnék nagy-nagy köszönetet mondani a találkozó megszervezőinek: szép és felejthetetlen élményben volt részünk! Isten áldja meg őket szeretetükért és munkájukért!

Kravják Eszter, Rád

Örültem, hogy együtt lehettünk a találkozóon a többi csoporttal. Jó látni, hogy más gyerekek is tesznek a szegényebbekért. Nagyon örültem a szentmisének, mert így nem csak egymással, hanem Istennel is találkozhattunk. Szeretnék máskor is részt venni ezeken az alkalmakon, mert együtt lenni jó. Vendéglátóként, nagy bográcsokban készítettük a finom ebédet, csokis süteményt is kaptunk ajándékba a helyi pékségtől, mint ahogy mi is gyűjtünk a nálunk szegényebb, messze élő gyermekeknek.

Kurucz Beni és Domi, Fóti

Nagy örömmel vettünk részt az egyházmegyei missziós találkozón. Mint minden alkalommal, most is sok-sok játék, és finom ebéd várt minket. Jó érzés volt lélekben feltöltődni.

Sisák Patrícia, Pásztó, IMT

Tetszik, hogy más egyházmegyből is jöttek gyermekek.

Diósi Dorka, Pásztó, IMT

A bátyáim már voltak, most én mentem el, de máskor is megyek, olyan jó volt.

Gasparkovics Kitti
óvodás

A fóti találkozó szerintem igen jól sikerült. Minden korosztálynak volt elfoglaltsága. Míg a szülők Péter atyát hallgatták, mi keresztutat jártunk Dancsák Viktor vezetésével, a Kis Szent Teréz breviáriumából vett elmélkedésekkel. A kisebbek élvezték a versenyeket, a játékokat, amit a vendéglátó gyerekek szerveztek nekünk.

Oláh Barbara, Nagybárcány, IMT

Öt évesek lettünk!

A magyarországi Szent Gyermekség Műve (SZGYM) – a Missziós Gyermek Társasága – ez évben ünnepli öt éves fennállását.

A 60 év kényszerű szünet után, a 2009-ben újraindított gyermekmissziós mozgalom a Pápai Missziós Művek egyik ágazata. A Vatikán közvetlen fennhatósága alatt működik, tavaly ünnepelte 170 éves jubileumát Rómában. Az SZGYM-et Forbin-Janson francia püspök alapította 1843-ban, hogy kialakítsa a missziós lelkületet a gyermekek szívében.

A Szent Gyermekség Műve a 6-14 éves gyermekek missziós szervezete, amelynek célja, hogy szakszerű pedagógiával fejlessze és segítse a jótekonyság és a keresztény szolidaritás iránti nyitottságukat. Segíti a tanárokat, nevelőket és hitoktatókat abban, hogy felébresszék és fokozatosan fejlesszék a gyermekek fogékonyságát a lelki közösségvállalásra és anyagi javaik megosztására. A missziós gyermekek tevékenysége a hazánkban, a Kárpát-medencében és a nagyvilágban élők lelki és anyagi támogatására irányul.

A Szent Gyermekség Műve Magyarországon, annyi év hanyattatás után ismét működik

2009-ben Rómában XVI. Benedek pápa áldásával indult újra 5 csoport, 34 kisgyermekkel, és még abban az évben új csoportok is alakultak. A lendület az évek során tovább folytatódott, mára országsszerte több mint 20 csoport közel 900 fővel működik. Hazánkban a gyermekmisszió nemcsak azt jelenti, hogy a magyar kisgyermek a távol élő gyermektársaik javára tevékenykednek, hanem magát a missziót is meg kellett ismertetnünk mind a családok, mind a plébániák és a katolikus iskolák körében is.

„A gyermekekhez a felnőtteken keresztül vezet az út” – mondtuk a kezdetekben, de hamarosan megtapasztaltuk, hogy a gyermekek missziója környezetükben is elkezdett „működni”, hatással voltak a szülők. Ennek eredményeként felnőttek megkeresztelkedése, házasságok rendezése történt.

A tettekre váltott hit

A Szent Gyermekség Műve missziós csoportjai gondosan felépített tematika szerint működnek. Havonként rendszeresen találkoznak és különféle, konkrét missziós témákkal foglalkoznak.

Ígéretük szerint naponta egy-egy imát mondanak az éhezőkért, árvákért és betegekért, és havonta lemondanak valami számukra kedves dologról. Így kapcsolódnak be a világ 130 országában működő SzGYM hatalmas családjába.

A gyermekek áldozatvállalásaikkal az öt év alatt számos kisebb és nagyobb projektet támogattak Csángóföldtől Kongóig, Indiától Kárpátaljáig, Gambiától Devecserig.

Közösségvállalás

A Szent Gyermekség Művében a gyermekek közösségbe kerülnek saját csoporttársaikkal, hiszen a csoportok felépí-

tése vegyes; különböző korú és szociális-kulturális közegekből érkező, különböző iskolába járó gyermekeket foglalnak magukba. Az első élmény számukra teljesen természetes: a csoporttársak elfogadása, a közös cél felé fordulás.

A foglalkozások során a gyermekek megismerkednek a tőlük távol élők sorsával, szükségleteivel, összehasonlítást kapnak a saját életükkal. Hamar ráébrednek mindarra, amit addig a hittanórákon, szentmiséken hallottak: Krisztusban mindannyian testvérek vagyunk.

A közösségépítés fontos elemei még azok az alkalmak, amelyek során a missziós gyermekcsoportok ráébrednek a közösség erejére, például közös programot szerveznek, vagy meglátogatják egymást. A tapasztalatok azt mutatják, hogy egy-egy ilyen találkozót a résztvevők kölcsönösen ajándékként élik meg.

Nagyobb közös rendezvénynek számítanak az egyházmegei találkozók, amelyekről magazinunk 9. oldalán külön is beszámolunk, valamint az évente megrendezett Országos Találkozó és Születésnap Máriaremetén, illetve a hagyományos nyári Szent Gyermekség Tábor. Ezen a rendezvényeken a gyermekek nemcsak egymással találkoznak, de „megmutatkoznak a világ előtt” is. Ez alkalom arra, hogy a társadalom figyelmét felhívják a cselekvő szeretet különféle lehetőségeire. Így válnak a missziós gyermekek életkoruktól függetlenül valódi misszionáriusokká.

„Mi leszek, ha nagy leszek?”

Öt év egy szervezet életében még nem sok, főleg ha az SZGYM 170 éves fennállását tekintjük. Az első öt év azonban az újjászületett hazai gyermekmisszió életében már eddig is igen sok gyümölcsöt hozott. Istennek legyen hála mindeztért.

Azok a gyermekek, akik az újjáalapításkor Rómában a Szentatya előtt álltak, bizony már kinőttek a gyermekmisszió korából. Sokuk számára azonban olyan gazdag élményeket hoztak a missziós csoportban eltöltött évek, hogy nem akarják „abbahagyni a missziót”. Ugyancsak sokan vannak, akik csak később ismerkedtek meg a missziós gondolattal. Az ő számukra indult – szintén újjáalakulva – az Ifjúsági Missziós Társulat. Az IMT a csatlakozott fiatalok lelki nevelését, missziós elkötelezettségét erősíti, és segíti őket hivatáske-resésükben. Az Ifjúsági Missziós Társulatról és a Szent Péter Apostol Művéről magazinunk 14. és 15. oldalán is olvashatunk.

Kaufmann Mária

A magyarországi Szent Gyermekség Műve jubileumi központi ünnepségére 2014. október 18-án, szombaton a budapesti Szent István Bazilikában kerül sor. Szeretettel hívjuk és várjuk kedves Olvasóinkat, jöjjenek és ünnepeljenek a missziós gyermekekkel!

A nagybőjti időben több iskolát meglátogattam, és előadásokat tartottam a gyermekeknek és a fiataloknak. Érdeklődve figyelték és remélhetőleg új missziós gyermek közösségek alakulnak ezekben az iskolákban.

Sebastian atya

**A felsőzsolcai Szent István
Római Katolikus Általános Iskola**

**Szent Márton Római Katolikus
Általános Iskola, Borsosberény**

**Árpád-házi Szent Margit
Római Katolikus Általános Iskola,
Sátoraljaújhely**

Csongrádi István

Mondd el!

Ember! Ki megismerted Istent,
Tovább hallgatni nem szabad!
Mondd testvérnek, barátoknak,
Mondd el az egész világnak!
Messze-messze szálljon a szavad!
Mondd el hatalmát, szeretetét,
Jósága végtelen sorát!
Mondd, hogy Ő teremtette
Az embert: általa áll fenn a világ!
Mondd el, hogy bűneink miatt
Szent Fiát áldozta értünk.

Mert a kosok és a bárányok vére
Nem moshatta le a vétkünk!
Új törvény, új idő kezdődött:
Az a kárpit kettéhasadt.
Azóta a törvény Krisztus lett.
Az egyetlen áldozat.
Világot betöltő erő,
A szeretet törvénye áll!
A beteljesült ígéret fénye
Sugárzik ránk a Golgotán.

Kelt: Budapest, 2014.

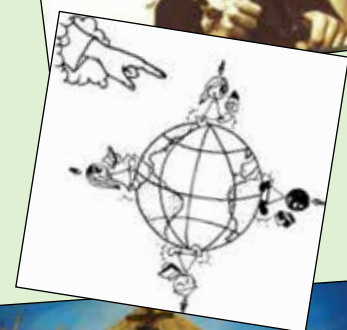
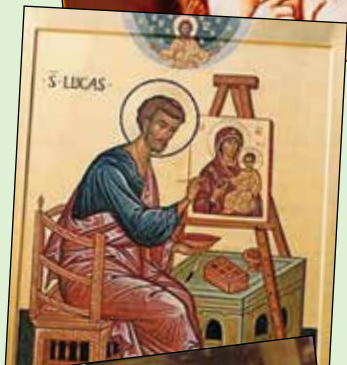
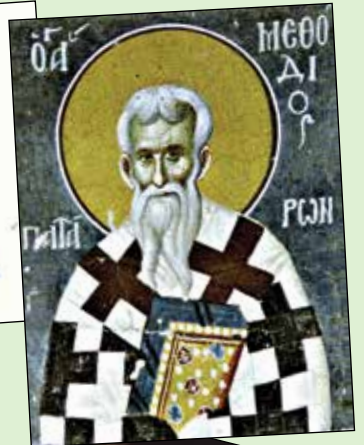
„Ahol az Úr Lelke, ott a szabadság” (2Kor3,17)

A szerző Csongrádi István, jelenleg börtönbüntetését tölti Budapesten. Elzárását követően mélyen hívő emberré vált. Szembenézett elmúlt életével, bűneit megbánta, és elhatározta, hogy kiszabadulása után a missziónak, a hit továbbadásának akarja szentelni magát. Költői tehetségét is e cél szolgálatába állítja.

Családi kvíz

Ezen az oldalon a családok számára állítottunk össze fejtörő kérdéseket. Javasoljuk, hogy a család tagjai együttesen gondolkodjanak a megoldáson. A megfejtés minden esetben egyetlen szó, név vagy kifejezés. Ha első látásra nehéznek is tűnnek a kérdések, érdemes áttekinteni a jelenlegi magazin cikkeit, lexikonokat, illetve az Internet segítségét is igénybe lehet venni, beleértve a Pápai Missziós Művek honlapját.

A megoldásokat **2014. július 31-ig** kérjük beküldeni címünkre: **1223 Budapest, Jókai Mór u. 14.** szám alá, vagy e-mailben a **pmmmisszio@gmail.com** címre. A legjobb megfejtést beküldők között értékes jutalmakat sorsolunk ki.

1. A hagyomány szerint melyik apostol volt az első misszionárius Indiában?
2. Melyik apostol keresztelte meg az első afrikai (etióp) embert?
3. Melyik evangélista jutott el Európa legtávolabbi pontjára Krisztus hirdetőjeként?
4. Ki volt az a görög szerzetes, aki a hagyomány szerint Etelközben találkozott a magyarokkal és tanította őket Jézus Krisztusról?
5. Ki keresztelte meg Géza fejedelem fiát, Vajkot, és milyen új nevet kapott?
6. Ki az a fiatal magyar misszionárius pap, aki jelenleg Tajvanon szolgál?
7. Vannak-e misszionárius szerzetesrendek ma Magyarországon? Nevezzen meg kettőt!
8. Ki a missziók férfi védőszentje?
9. Ki a missziók női védőszentje?
10. Mi a jelentése a misszió szónak?
11. Kik lehetnek misszionáriusok?
12. Mikor van a világmisszió napja?
13. A világ népességének hányad része katolikus?
- +1 Mi a címe a II. Vatikáni Zsinat rendelkezésének az Egyház missziós tevékenységéről?

Nélkülözhetetlen a támogatás a papok képzéséhez

A Szent Péter Apostol Művének 2014/2015 évi magyarországi nagy projektje öt Pápua új-guineai kispap támogatása, akik jelenleg a fővárosukban lévő Szentlélek Szemináriumban tanulnak.

Engem **John Nake**-nek hívnak. A családom szerény körülmények között egy farmon él. A Betegápoló Irgalmas Rendben szerzetes testvérként 8 évig dolgoztam mint ápoló, közben olyan plébániákon tanítottam hittant, ahol nincs pap. A haldoklók fölött csak imádkoztam, mivel nem gyónhattak nálam és nem kaphatták meg a betegek szentségét általam. Ekkor éreztem a hívást a papi életre. Később kiléptem a rendből, mert tovább akartam tanulni, és az egyházmegyéhez mentem. Most a Szentlélek Szemináriumban tanulok, ez az utolsó évem. Imádkoztatok értem, hogy papi hivatásomat elérhessem.

John Balele vagyok. Ebben az évben költöztem át Bomanaba, a Szentlélek Szemináriumba. Egy olajpálma ültetvény közelében nőttem fel, amely több száz helyi munkást alkalmazott, köztük édesapámat és öt testvéremet. Szegény családból származom. Édesapám keresete tette lehetővé, hogy iskolába járhassak. Szüleim odaadó áldozata és felelősségtudata alakított engem azzá, aki vagyok most. Hiszek abban, hogy a vallásos nevelésem segített célom, az áldozópapság felé. Jelenleg befejeztem a filozófiát és második éve tanulom a teológiát. Kérem az imáitokat.

A nevem **Andrew Ono**. Négyen vagyunk testvérek. Anyám analfabéta, de szíve szeretetével mindent pótol. Apám iskolaigazgató, amellet ácsmester is. Harminckét éves vagyok, 20 éves voltam, amikor beléptem a kisszemináriumba. 2008-ban hazamentem, és csak 2012-ben jöttem vissza, hogy tanulmányaimat folytassam. Megvagyok győződve arról, hogy Isten meghívott engem erre a szolgálatra. Ezért őszinteséggel és alázatossággal válaszolok hívására. Kevés pap van az egyházmegyénkben. Ott tapasztaltam meg, hogy az embereknek milyen nagy szükségük van papokra.

Andrew Sopyale, egyházmegyes kispap vagyok. A bomanai Szentlélek Szemináriumban tanulok. A szüleim földművesek és elkötelezett katolikusok voltak, már nem élnek. Öten vagyunk testvérek. Miért leszek pap? Egyszerűen azért, hogy Isten szolgálója legyek, különösen a rászoruló számára. Arra vágyom, hogy gondoskodó szolgáló legyek, és hogy Isten emberévé váljak. Most harmadéves teológus hallgató vagyok. A reményem az, hogy majdan mint pap szolgálhassak, nem pedig az, hogy engem szolgáljanak.

Eugen Grengary vagyok, 29 éves egyházmegyes szeminarista. Szüleim már elhunytak, négyen vagyunk testvérek. Mezőgazdaságból élünk és én vagyok az egyetlen, aki továbbtanulhatott. Madang egyházmegyében kezdtem a szemináriumi tanulmányaimat. Jelenleg a Szentlélek Szemináriumban harmadik éve tanulom a teológiát. Minden nehézséget leküzdök, hogy elérjem a célom és jó áldozópap lehessenek. Szeretnék alázatos és egyszerű szolgálója lenni az Úrnak, teljes szívvel szolgálni Istent és az embereket.

„Mit kerestek?”

az Ifjúsági Missziós Társulat – IMT – 2013. évi adventi lelkipyakorlata

Több mint 60 év után hivatalosan is újra indult az Ifjúsági Missziós Társulat Magyarországon.

Sebastian atya, a Pápai Missziós Művek magyarországi igazgatója, a főtí római katolikus templomban, szentmise keretében 25 fiatal és 4 felnőttet iktatott be az Ifjúsági Missziós Társulat tagjai sorába, akik az ország különböző helyeiről érkeztek. Hittel mondtak 'IGENT', imáikkal és lemondásaikkal támogatják a kispapokat és a szerzeteseket itthon, de a távoli missziós országokban is.

A lelkipyakorlat témája: MIT KERESTEK? Sebastian atya előadásában a fiatalokat arra buzdította, hogy mindig a megfelelő helyen keressenek. „Keressétek Istent teljes hittel elsősorban az el nem múló dolgokban. Legyetek erősek, mint aki sziklára építi házát, Istenben higgyetek, mert Ő állandó, és ha

benne hisztek, soha nem érhet titeket csalódás”.

János evangéliumában (Jn 1,38) Jézus megkérdezte az őt követőket: „Mit kerestek?” A missziós küldetés tapasztalatairól beszélt Staát Iria nővér, a Verbum Dei közösség tagja, aki 10 éve érkezett Németországból. Mit keresek az életemben? Hogyan szól hozzám Isten? Mire hív és kihez küld? Fiatal kora óta ezekre, Isten akaratára, kereste a választ. Mint Mária Magdolnától, azt kérdezte tőle az Úr: „Kit keresel?” s hallotta Jézus válaszát is. *'Menj el a testvéreimhez, és mondd meg nekik: Fölmegyek az én Atyámhoz és a ti Atyátokhoz, az én Istenemhez és a ti Istenetekhez'.* Mária Magdolna elment, és hírül vitte a tanítványoknak: 'Láttam az

Urát!', és hogy ezeket mondta neki." (vö. Jn 20,15.17-18) A nővér arra vágyik, hogy teljesítse Istentől kapott küldetését.

A lelkipyakorlat során volt idő együtt lenni Istennel – keresztúton, szentségimádáson, gyónáson, lelki beszélgetésen, szentmiséken – de egymással is a vidám esti programokon. Az esti és reggeli imákat más-más csoport vezette, ez felkészülési lehetőség volt, hogy majdan kiscsoportban imavezetőként szolgáljanak. Hiszem, hogy a lelkipyakorlaton jókor és jó helyen kerestük Istent: megtaláltuk, és örömmel hirdetjük – szóval és tettel – testvéreink számára.

Maria Blandina SSPs nővér

Egyik délután elindultunk az Úrral egy „titokzatos útra”, ez a keresztút volt, amit a szabadban tartottunk, bejárva a környék különböző helyszíneit. Vasárnap egy misszionárius tanúságtételét hallgattuk meg, amit gitáros éneklet követett. Nagyon nagy öröm volt a sok fiatallal együtt énekelni. Ez a hétvége nekem különleges, mert végre „nagykorú” lettem, és úgy érzem, sokkal több lelki kinccsel térhettem haza.

Fülöp Krisztina

Bakonyjaki Ifjúsági Missziós Társulat tagja

A lelkipyakorlat mély hatással volt rám. Kizökkenve a hétköznapi napokból, egy kicsit elgondolkozhattam az életemen: melyek Istennek tetsző cselekedeteim és hol kell változtatnom. Számomra a legfontosabb és a legszebb pillanat a szentségimádás volt, amikor saját szavaimmal fohászok az Úrhoz. Ilyen zajos és rohanó világban nagyon fontos a fiataloknak is, hogy időt szakítsunk az imára és a csendre, mert csak azokban a pillanatokban hallhatjuk meg Isten hívó szavát.

Subert Lilla

Budapesti Ifjúsági Missziós Társulat tagja

Pünkösdi üdvözet a tajvani misszióból

Szeretettel köszöntöm a Népek missziója magazin olvasóit. Farkas Gergely verbita atya vagyok, 2012 augusztusa óta élek és dolgozom misszionáriusként Tajvanban. Közel két év nyelvtanulás után még mindig nem mondhatom, hogy már tudom, mit nem tudok. A kínai nyelv a tonális nyelvek közé tartozik, ami azt jelenti, hogy minden szó zenei hangsúlyllyal, tónussal rendelkezik. Ha ezt elrontom, akkor jobb esetben nem érti senki, hogy mire gondolok, vagy ami rosszabb, hogy valami mást, oda nem illőt mondok. Így esett, hogy egy év nyelvtanulás után, a legelső önállóan bemutatott kínai szentmisében „püspök” helyett mintha „csülköt” mondtam volna.

Hát ha már így az ételknél tartunk, elmesélem a tajvani paprikás krumpli esetét. A közösségben, ahol az első évben laktam, minden héten két rendtestvér

főzi a reggelit és a vacsorát. A „reggelit főzni” nem elírás, mert az itteni emberek már reggelire is a meleg ételt szeretik. Alajos testvérrrel úgy döntöttünk, hogy egyik este legyen valami magyaros különlegesség. Találtam is magyaroknak nevezett édes fűszerpaprikát, de a krumpli nagyon meglepett. Egy csomagban két szem van, és az ára átszámítva 225 forint, ami ha 12 főre számolunk, nagyon drága. Végül annyi lett, hogy még másnap reggelire is azt ettük, minthogy addigra a virsli mellé belekerült a rizs is, és kanál helyett végre nyugodtan lehetett az egész „összeállítást” pálcikával fogyasztani.

Tajvanban ma több mint 23 millióan élnek, közülük 239 ezren katolikusok, akik hét egyházmegyében élnek és zavartalanul, szabadon gyakorolhatják a vallásukat; 800 plébánia, sok egyházi gondozású szociális intézmény és iskola várja őket, hogy találkozhassanak Krisztussal.

Az egyik templom, ahová misézni járok, a ferences rend plébániája. Itt történt, hogy a kezdeti nyelvi akadályok miatt fél év után úgy éreztem, akár „néma atyának” is nevezhetnének, és valószínűleg föl sem tűnne, ha nem volnék itt. Csak mosolygok, és misézek

a helyi atyákkal együtt, a szentáldozás alatt pedig behunyt szemmel csendben imádkozom a helyemen. Egy alkalommal olyan érzésem volt, mintha valaki állna előttem, s lám egy fiúcska szaladt oda hozzám, hogy áldjam meg. Nagy ajándék volt megélnem, hogy mégsem vagyok láthatatlan. Azóta már

más helyeken is mondok szentmisét vasárnaponként, havonta egyszer a Mercedárius, Fogolykiváltó Boldogasszony nővéreknél, egy Fülöp-szigeteki közösségben. Karácsony után a tajvani őslakosok lakta Dabang faluban jártam, az egész országot átszelő hegyláncolat déli részén, ahol a Tsou népcsoport él. Mise után fölvehettem a népviseletüket, később pedig velük maradtam egy zenés, kulturális este.

A verbita rend alapítója, Janssen Szent Arnold atya, minden verbita rendtartományt egy Isteni Személynek, a Szűzanyának vagy valamelyik szentnek ajánlott föl. Például a magyar rendtartomány Szűz Mária Szeplőtelen Szívének

védelme alatt áll, a történetileg legelső kínai rendtartományt pedig a Szentléleknek ajánlotta föl a bölcs alapító atya.

Sok misszionáriustól kérdik, hány embert térített meg munkája során egy adott országban. Ám ez a megközelítés pontosításra szorul, ugyanis a Szentlélek téríti meg az embereket. A nővérek, világi hitoktatók, testvérek, papok csak munkatársai, közvetítői és tanúi Isten szeretetének. Évtizedek óta itt élő szerzetesnővér elmondása szerint a tömeges „akciók” itt nem hatékonyak. Egy-egy embert lehet csak hosszantartó és odaadó munkával személyesen Krisztushoz vezetni, s ebben a Szentléleknek igencsak nagy szerepe van.

Egy alkalommal, a Fu Jen Katolikus Egyetemen, a verbiták egyik legfontosabb missziójában, egy Sunny nevű diáklánnyal beszélgettem. Elmesélte, hogy bár nem hívő, amikor az Amerikai Egyesült Államokban volt tanulmányúton, két különböző templomba is el látogatott vasárnap. Az egyik – protestáns – templomban nagyon készségesen fogadták őt és társát, evett is – ahogy ő fogalmazott – „abból a sütiből”. Viszont amikor a katolikus templomban is beálltak a sorba ezért, nagyon haragudtak rájuk. Nem érti, hogy Jézus miért ne akarná, hogy mindenki kapjon belőle. Beszélgetésünk ezen a pontján minden erőmmel a Szentlélek útmutatását kértem. Szívbéli imádságom nem maradt válasz nélkül. Békességet éreztem és ezzel a békével fordulhattam Sunnyhoz.

Egy vendéglátással kapcsolatos képet kaptam a Lélektől, melyen keresztül el tudtam magyarázni, hogy nekünk, katolikusoknak az Oltáriszentség Krisztus teste, és emiatt a legszentebb dolog egész földi életünkben. Megértette, hogy a katolikusoknál egészen más az Oltáriszentség vétele, mint a protestánsoknál az Úrvacsora.

Sunnyval azóta jó barátok lettünk. Végigkalauzolt Tajpej egyik híres turista látványosságán, a Shilin éjszakai piacon, s mikor a diplomavédése után Indiába utazott, egy ottani katolikus család adott neki szállást és segítette egész útja során.

Felemelő dolog a Szentlélek eszközének és munkatársának lenni még akkor is, ha munkánk gyümölcse akár évtizedeken át vagy talán örökre rejtve marad az emberi szem elől. Mégis, mikor családtagjaim, barátaim megkérdik, hogyan sikerül beilleszkednem, azt felelem, hogy ez kétoldalú dolog. A tajvani emberek nagyon vendégszeretőek, és segítőkészségben, ha rendeznének ilyen versenyt, világ bajnokok lennének. Csodálatos az itteni keresztények összetartása és szeretete, ami élő tanúságtétel számomra. Sok múlik persze rajtam is, hogy szorgalmasan tanuljak és minden nap válaszoljak a Szentlélek hívó szavára. Ehhez szükséges nyílt szívvel kívánok Pünkösöd alkalmából mindannyiunknak.

Imádsággal és hálával:
P. Farkas Gergely SVD

Az evangelizáció vigasztaló öröme

A Magyarországon szolgáló külföldi misszionáriusok IV. Országos Találkozóját idén április 26-án Ópusztaszeren, a Magyarok Nagyasszonya plébánián tartottuk, amelyen több mint 50 misszionárius vett részt.

A misszionáriusok különböző rendektől és országokból – Lengyelország, Románia, Fülöp-szigetek, Kongó, Ghána, Olaszország, Indonézia, India, Brazília, Kenya és Amerika – érkeztek hozzánk. Határon túli magyar misszionáriusok is voltak köztünk. Évente egyszer találkozunk, ami minden misszionárius számára nagy örömet jelent.

Egy alkalommal Péter így szólt Jézushoz: „Íme, mi mindent elhagytunk és követtünk téged!” Jézus azt felelte: „Bizony, mondom nektek: mindaz, aki elhagyta házát vagy testvéreit, nővéreit vagy apját, anyját, a gyermekeit, vagy földjeit értem és az evangéliumért, százannyit kap már most, ebben a világban: házakat, testvéreket, nővéreket, anyákat, gyermekeket és földeket, bár üldözések között; az eljövendő világban pedig az örök életet.” (Mk 10,28-30)

Nagy áldozat otthagyni mindent, de megéri ezt megtenni Jézusért és az evangéliumért. Az ilyen találkozók mindig belső megerősítést és buzdítást adnak számunkra ehhez a sok türelmet kívánó munkához. Különösen így van ez, amikor látjuk, hogy mások is vannak, akik ugyanezt a szolgálatot teljesítik önzetlen szeretettel.

Az apostoli nuncius, Alberto Bottari de Castello előadást tartott „Az evangelizáció édes és vigasztaló öröme” címmel. Ő maga is misszionárius volt és szeretett misszióban lenni, így kézzel fogható, gyakorlati intelmeket és tanácsokat kaptunk tőle a témával kapcsolatban. Nehézség és szenvedés nélkül evangelizálni lehetetlen, mert Krisztus tanítása szembemegy a

halál, a szomorúság és a ridegség kultúrájával. Ezért az örömhír hirdetése mindig nehézségbe ütközik. Mégis kitartóan kell hirdetni, mert enélkül az emberi élet szegényebbé válik. A nuncius úr a Szentatya nevében megköszönte az összegyűlt misszionáriusok áldozatos munkáját.

Mint minden eddigi találkozón, most is jelent volt Kiss-Rigó László szeged-csanádi megyéspüspök, a MKPK missziós megbízottja, aki szívvel-lélekkel támogatja ezt az ügyet. Négy évvel ezelőtt vele együtt kezdtük a találkozók szervezését, és most ő hívott meg minket Ópusztaszerre, az országos találkozó helyszínére.

Antal Imre plébános atyával együtt szerveztük az összejevetelt, amely nagyon szépen sikerült, és mindenki arcán látszott a köszönet és hála. Kiss-Rigó püspök úr az MKPK nevében megköszönte a misszionáriusok itt végzett munkáját. A Pápai Missziós Művek nevében ezúton mondok köszönetet mindenkinek, aki imával és anyagiakkal segítette az egyetemes egyház missziós tevékenységét.

”Ti keressétek először az Isten országát és annak igazságát, és mindezt megkapjátok hozzá.” – mondja Jézus (Mt 6,33). Mint az egyház hűséges tagjai, hirdessük azt az igazságot, hogy Krisztus él, mert legyőzte a halált, és munkálkodjunk az Isten országának építésében, ahol igazi öröm és béke uralkodik. Kérjük Istent, hogy tegyen minket ennek az evangéliumi örömek hiteles tanúivá.

P. Benvin Sebastian SVD

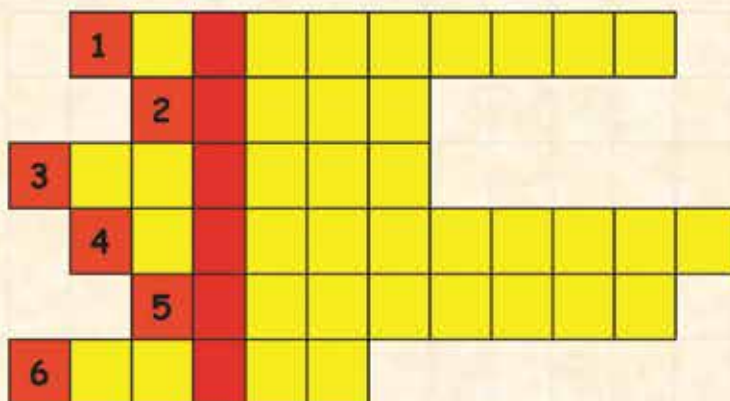

Rejtvény

Fejtsd meg a meghatározásokat és megkapod a pünkösdrel kapcsolatos megfejtést, ami egy madár neve. A harmadik isteni személyt, a Szentlelket jelképezi.

1. Isten ilyen bírő.
2. A Szűzanya édesanyjának keresztnéve.
3. A tisztaságot jelképező virág.
4. Az írástudók mellett ők adták halálra Jézust.
5. Jézus másik neve amely arra utal, hogy Átala a mennybe juthatunk.
6. A színeváltozás hegye.

A rejtvény helyes megfejtését

2014. július 31-ig várjuk

a PMM címére: 1223.Budapest, Jókai Mór u. 14.

A 2013. októberi magazin rejtvényének megfejtése: PÁSZTOR.

A szerencsés nyertések:
Udvarvölgyi Anna, Budapest,
Vaczik Márk, Kóspallag,
Mészáros Máté, Rád.

Kis imával és kis áldozattal, gyermekek segítenek a gyermekeknek

Jubileumi
központi ünnepség:
2014. október 18.
Szent István Bazilika,
Budapest

éves a magyarországi

Szent Gyermekség Műve

Pápai Missziós Művek • 1223 Budapest, Jókai Mór u. 14.

www.papaimisszio.hu

